

ATZENETA DEL MAESTRAT

BUTLLETÍ
D'INFORMACIÓ
MUNICIPAL

Època VII N° 4

Abril 2008

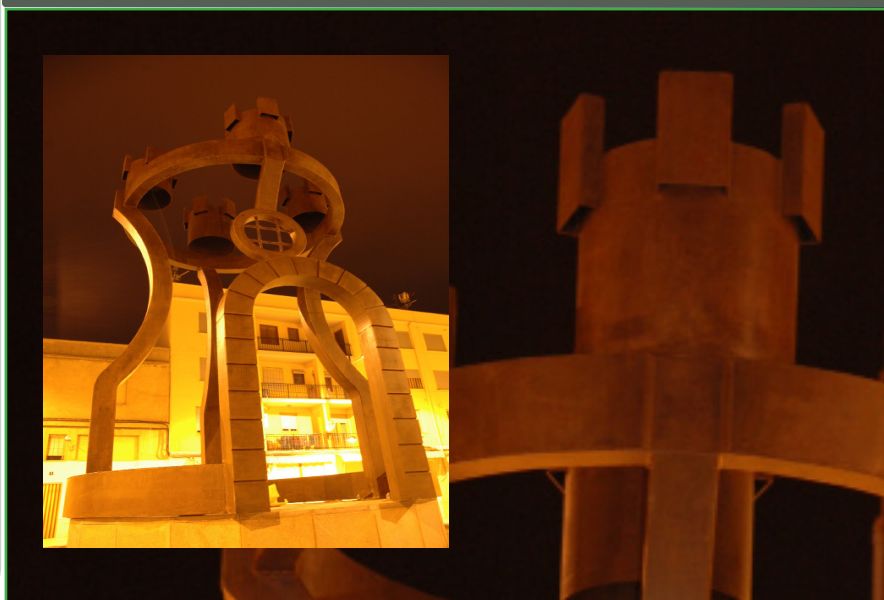
SUMARI

Editorial	3
L' ADL informa	4
Des de ca la vila	5
L'entrevista	8
El fòrum	11
A contracorrent	12
La mosca cojonera	13
Conta'ns alguna cosa	14
Associacions	20
El temps	21
Imatges per a una història	26
Associacions	28
Des del col·legi	30
Persones que fan història	32
Racó literari	34
Pujada a la nevera	36

Javier Medall, campió de la 8ª pujada a la Nevera

La 'farola' es transforma

Agenda i Serveis

HORARI D'AUTOBUSOS

ATZENETA- L'ALCORA- CASTELLÓ

ATZENETA
Eixida 6.30h.

L'ALCORA
Arribada 7.30 h.

Eixida 19.30 h.
CASTELLÓ

Arribada 8.00 h.
Eixida 18.00 h.

ATZENETA
Arribada

VISTABELLA- ATZENETA- CASTELLÓ

VISTABELLA
Eixida 6.00 h.

ATZENETA
Arribada 6.50 h.
Eixida 7.00 h.

CASTELLÓ
Arribada 8.30 h.

Eixida 15.30 h.
ATZENETA

Arribada 16.50 h.
Eixida 17.00 h.

VISTABELLA
Arribada 18.00 h.

TELÈFONS D'INTERÉS

Ajuntament

Telf. 964370018
Fax 964370298

Centre de Salut

Telf. 964370232
Guàrdies 689614472

Farmàcia

964370054

Hospital General 964726500

Hospital Provincial 964359700

Autos Hicid 964200122

Bancaixa 964370053

BBVA 964370004

Caixa Rural 964370164

Col·legi Públic 964370204

Guàrdia Civil 964370063

Casa Abadia 964370336

Extensió Agrària (Vall d'Alba)

964320026

Emergències 112

Informació Comunitat Valenciana 012

HORARIS: AJUNTAMENT

Dilluns a divendres: 9-14 h.
Dissabte: 9 a 13 h.

ALTRES SERVEIS

Assistent Social i Psicòloga

Dilluns de 10.30 a 14 h.

Pediatra

Dimarts i dijous de 10 a 14 h

Arquitecta Municipal

Divendres de 11 a 14 h.

Veterinari

Dimecres de 10 a 11 h.

I divendres de 11 a 14 h. (Avegda. Sant Isidres,16)

Escombreries A partir de les 20 h.

Recollida d'objectes voluminosos:

el quart dimecres de cada mes

Permisos de foc: Estan a l'Ajuntament i es firmen els dimecres.

Cementiri

Tots els diumenges. Hivern de 15 a 17 h. Estiu: de 16 a 18 h.

EDITA

Excel·lentíssim Ajuntament d'Atzeneta

DIRECTORA

Tere Badenes

MAQUETA: Gloria Agustina

COL·LABORADORS

Arcadio Vidal, Ricardo Badenes, Xavier Miralles, Maria Josep Barberà, Juan Manuel Velasco, Miguel Ángel Moliner, Francisco Usó, Melcior Rovira, Toni Fabra, Associació de mares d'Atzeneta, Ames de casa, Col·legi Públic d'Atzeneta i Grup Municipal Socialista.

COL·LABORACIONS

La gent que realitzem aquest butlletí volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Per això demanem i agraïm la seua col·laboració en forma d'articles, fotografies... Ens les poden fer arribar en mà o a la següent adreça de correu electrònic: bimatzeneta@gmail.com

Per què quan sortim de la pastisseria de comprar-nos el berenar, o del quiosc de comprar-nos el paquet de cromos, o quan ens acabem l'entrepà de l'esmorzar, o li peguem la darrera calada a la nostra cigarreta llancem el paper, embolcall, burilla,.. a terra? És que quan estem a casa i acabem de fumar o de menjar-nos alguna cosa, també llancem les deixalles al mig del passadís?

Tan difícil és allargar el braç després de desembolicar el xiclet o el pastisset del berenar per tal de llançar el paperet o embolcall a una de les múltiples papereres que l'ajuntament va col·locar ja fa molts anys en molts dels carrers del nostre poble? Inclús encara que no en trobem cap de camí, tant costaria guardar-s'ho a la butxaca per tal de tirar-ho a la brossa en arribar a casa?

El mateix quan sortim a caminar o a fer un dinar a la muntanya, tant d'esforç resulta endur-se totes les deixalles dins d'una bolsa i portar-les a un lloc on hi haja un contenidor?

O per als caçadors, tan pesat els resulta recollir les beines i les caixetes dels cartutxos que van tirant per tal de llançar-los quan tornen a casa?

Pot ser totes aquestes accions no ens resulten tan pesades de realitzar i si resultarien molt beneficioses per a la imatge del nostre poble. Estaria bé que tinguéssim la mateixa cura del que és de tots que del que és sols nostre i tractàrem de mantenir nets els carrers del nostre poble i tots els voltants, ja que per a tots és molt més agradable viure i gaudir d'una localitat neta, amb menys contaminació.

L'ADL informa

RECAPTACIÓ MUNICIPAL

Fins el passat any 2007 el sistema de recaptació dels tributs municipals de l'Ajuntament d'Atzeneta era el següent:

L'Excma. Diputació Provincial, per mitjà del Servei Provincial de Recaptació, era l'encarregada de la recaptació dels rebuts corresponent a l'Impost de Béns Immobles de naturalesa urbana i rústica, l'impost d'activitats econòmiques, així com la taxa pel manteniment de camins.

L'Ajuntament recaptava directament en les oficines municipals l'impost de vehicles de tracció mecànica, les taxes municipals (desaigüe, quota fixa de l'aigua, quota de servei del cànon de sanejament, recollida i tractament de deixalles), així com el consum d'aigua potable (quota de servei i de consum del cànon de sanejament).

El passat 10 de setembre de 2007, perquè la Diputació assumira la prestació del servei de tractament i eliminació dels residus urbans en règim d'encomanda de gestió, el ple de l'ajuntament va acordar cedir a l'Excma. Diputació Provincial la recaptació de la totalitat dels tributs, arbitris i taxes

municipals, que fins ara recaptava directament l'ajuntament.

Per tant, a partir del present exercici serà el Servei Provincial de Recaptació de la Diputació Provincial, situat en Av. Vall d'Uixó, 25 de Castelló qui s'encarregue de la recaptació, tant en voluntària com en executiva, de la totalitat dels tributs, arbitris i taxes municipals.

El Servei de Recaptació Provincial remetrà per correu els corresponents rebuts al domicili de cada contribuent perquè aquest, dins del termini indicat en el propi rebut, efectue el seu pagament en la seua entitat bancària. No obstant, a qui tenia els rebuts domiciliats li seran carregats directament al seu compte bancari.

Per al present any 2008 els rebuts es posaran al cobrament, en voluntària, en els períodes següents:

1r.- Del 14 de març al 14 de maig es recaptarà l'impost municipal de vehicles de tracció mecànica.

2n.- De l'1 de juliol a l'1 de setembre es recaptaran els impostos de béns immobles (rústica i urbana), impost

d'activitats econòmiques, manteniment de camins i taxes de desaigüe i recollida i tractament de deixalles.

3r.- Del 12 de setembre al 14 de novembre es recaptarà la taxa de l'aigua potable (quota fixa de l'aigua, consum d'aigua i les quotes de servei i de consum del cànon de sanejament).

Cal assenyalar que a partir d'aquest any la taxa fixa per acometida d'aigua potable i la taxa pel consum d'aigua potable, així com el cànon de sanejament corresponent, quedaran unificats en un sol rebut que es recaptarà a partir del 12 de setembre i el rebut d'arbitris municipals que es recaptarà a partir de l'1 de juliol quedarà reduït a les taxes de desaigüe i recollida de deixalles. D'altra banda, a fi d'ajustar-nos a aquest calendari de recaptació, a partir de 2008 la lectura dels comptadors d'aigua es realitzara en el mes de juliol en lloc del mes d'octubre com era costum.

Pilar Ferreres Garcia
AEDL D'ATZENETA DEL
MAESTRAT

Des de Ca la Vila

OBRES AL COL•LEGI

Tres obres que s'executaran durant l'any 2008 milloraran els accessos al Col•legi Públic i solucionaran els problemes de l'entollament que es produeix en el pati de terra quan plou. La Diputació ha aprovat l'obra de pavimentació de la zona que hi ha entre el Col•legi Públic i el Centre de Trobada Assistida per un valor de 9.600 euros, dels quals la Diputació n'aportarà 7.200 i la resta anirà a càrrec de l'Ajuntament. Així mateix la Diputació ha aprovat les obres per tal de desaiugar quan plou el pati de terra del Col•legi per un valor de 8.000 euros, dels quals aquesta n'aportarà 6.000 i la resta aniran a càrrec de l'Ajuntament. Aquestes dues obres s'han de fer i justificar abans del 31 d'octubre del 2008.

L'Ajuntament ha sol•licitat a la Conselleria d'Educació que es faça càrrec de la pavimentació de la zona de terra que queda en el pati del Col•legi com una obra complementària de la de desaiugar. La Conselleria ens ha comunicat verbalment que accepta fer-se càrrec d'aquesta obra i s'intentarà que les tres obres puguen fer-se simultàniament, ja que són complementàries.

ESCULTURA A LA GLORIETA

L'Ajuntament ha adjudicat a

Miguel Bellés Monferrer l'obra de realització de l'escultura que es col•locarà en la rotonda situada entre les avingudes de Castelló i de Sant Isidre per un valor de 25.938 euros. Aquesta escultura és d'acer, té unes dimensions de 3,5 metres d'alt per 2 metres de diàmetre i representa l'escut del nostre poble. L'obra haurà d'estar acabada abans del pròxim 30 d'abril.

REDACCIÓ DE DIVERSOS PROJECTES

L'Ajuntament ha sol•licitat a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge una subvenció per a la redacció d'instruments de paisatge. Aquesta subvenció pot ser de fins al 100 per cent de l'import dels honoraris tècnics de redacció dels projectes excloent l'IVA, el qual no serà objecte de subvenció.

Els projectes tècnics per als quals s'ha sol•licitat la subvenció són els següents: millores en el paratge natural del Castell, canalització del barranquet que hi ha entre el carrer Jaume I i el carrer Sant Sebastià i reparació del carrers Ravalet, Orde de Montesa i l'antiga muralla. Aquestes obres s'ha previst que siguen finançades a càrrec del canon que ha de rebre l'Ajuntament durant els pròxims 5 anys dels diversos DICs que s'han

aprovat, la majoria d'instal•lacions fotovoltaïques.

EDICIÓ D'UN DVD D'ATZENETA

S'ha sol•licitat a la Conselleria de Turisme una subvenció per a l'edició d'un DVD de promoció turística del nostre poble. Considerant que el vídeo d'Atzeneta que es va fer l'any 1998 ja fa anys que no es pot adquirir i que caldria fer-ne una actualització i una edició en un format més modern, l'Ajuntament ha acordat de fer un DVD de promoció turística de poble que incloga el contingut del vídeo de l'any 1998 juntament amb nous aspectes que cal destacar del nostre poble. En aquesta edició es faran DVDs en castellà i en valencià. El finançament anirà a càrrec, a més de la possible subvenció de la Conselleria de Turisme, de la venda dels DVDs per a tots els que els vulguen comprar.

INDICADORS URBANS EN VALENCIÀ

S'ha sol•licitat a la Conselleria d'Educació una subvenció per a l'adquisició i retolació en valencià d'indicadors urbans de localització dels principals monuments i llocs d'interès situats en el nostre poble. La relació de textos que apareixeran en els cartells és la següent: cementeri, ermita de sant Gregori,

ermita del Loreto, calvari, infoturisme Maestrat, muralles medievals, ermita de Sant Roc, la Pleceta (barri antic), església i torre de la Presó.

L'import total d'aquests indicadors és de 1546 euros.

RESTAURACIÓ DE LA TORRE-PRESÓ

S'ha sol·licitat a la Conselleria de Turisme una subvenció per a les obres de restauració de l'interior de la torre-presó i per a la instal·lació en aquesta d'un centre d'interpretació del patrimoni històric d'Atzeneta. El cost total de les obres de restauració de l'interior de la presó és d'uns 40.000 euros i el de la instal·lació del centre d'interpretació del patrimoni d'uns 27.280 euros.

En aquesta fase s'ha sol·licitat la subvenció per fer aproximadament la meitat de cadascuna de les obres, és a dir, 20.000 euros de restauració i 12.000 del centre d'interpretació. També s'ha demanat a la Conselleria de Cultura la cessió a l'Ajuntament del projecte tècnic de les obres de rehabilitació de la presó, que té des de fa uns anys aquesta Conselleria, així com el permís per fer les obres, ja que és un BIC (Bé d'interès cultural).

RENOVACIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA DEL CLUB DE CAÇADORS EL CASTELL D'ATZENETA

Recentment s'ha produït la re-

novació de la Junta Directiva del Club de Caçadors "El Castell" del nostre poble. El grup de gent que haurà de gestionar aquest important col·lectiu, integrat per al voltant de 500 socis, està format pels següents membres:

President: Ximo Roures

Vicepresident: Vicente Centelles

Secretari: Rafael Vidal

Vocals: Iván Juan

Óscar Collado

Carlos Marín

José Pascual Aparici

Gustavo Bellés

Juan Esteve

Des de la redacció del Bim aprofitem per a desitjar-los sort al capdavant d'aquest club i per a oferir-los les nostres pàgines per tal que puguen utilitzar-les per a transmetre les informacions que consideren oportunes.

REUNIONS AMB LES ASSOCIACIONS CULTURALS

L'Ajuntament d'Atzeneta va iniciar el passat mes de gener un torn de reunions amb les distintes Associacions Culturals del nostre poble per tal de conèixer més de prop les necessitats i els projectes d'aquestes per al present any. Una vegada finalitzat,, podem dconstatar la " bona salut " cultural del nostre municipi i les ganes de treballar amb il·lusió i de fer coses pel poble de la nostra gent.

VISITA DE LES AMES DE CASA A LES CORTS

VALENCIANES I FESTA DE SANTA ÀGUEDA

El passat mes de febrer , l'Associació d'Ames de Casa d'Atzeneta va realitzar un viatge a València per tal de visitar les Corts Valencianes. Allí van ser rebudes per la seua vicepresidenta segona Isabel Escudero que els va fer de guia al llarg del recorregut per aquesta institució parlamentària. La jornada a la capital va continuar amb una visita a l'exposició de pintura de Joaquim Sorolla , al Museu del Ninot i l'assistència a la sessió del Tribunal de les Aigües . (foto)

Durant el passat mes de febrer, aquesta Associació també va realitzar la ja tradicional festa de la seua patrona Santa Àgueda. La jornada va començar amb una missa i va continuar amb un sopar de germanor en un restaurant de la localitat i ball.

PLANTACIÓ D'ARBRES PELS ALUMNES DEL COL·LEGI

El passat dia 7 de març els alumnes del Col·legi Públic "El Castell" d'Atzeneta del Maestrat junt als seus professors es van desplaçar al Paratge del Mangranar per celebrar el dia de l' arbre. Tots ells amb molta il·lusió , van contribuir a la reforestació dels nostres boscos, afectats en els darrers anys pels terribles incendis forestals,

plantant al voltant de 600 plançons de pi, carrasca, noguer, freixe i savina.

VIATGE DE LES AMES DE CASA A ASTÚRIES

L'Associació d'Ames de Casa d'Atzeneta té previst realitzar entre els dies 11 i 17 de maig un viatge cultural a Astúries per tal de visitar entre d'altres les ciutats d'Oviedo i Gijón, Ribadesella o el Santuari de Covadonga. Des d'ací aprofitem per a desitjar-los una fe-liç estança i un bon viatge.

CANVI DE LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ DE JUBILATS I PENSIONISTES

Recentment s'ha produït la renovació de la Junta Directiva de l'Associació de Jubilats i Pensionistes "El Maestre" d'Atzeneta. La seua composició és la següent:

President: Francisco Caparrós Ruiz

Secretari: Juan Andrés Bellés

Tresorera: Antonia Montoliu Ripollés

Vocal: David Bellés Barberà

Vocal: Artemio Ventura Agustina

Vocal: Juan Barberà Aparici

Vocal: Ángeles Peris Planell

Vocal: Rafael Gil Miralles

Des de la redacció del BIM aprofitem per a desitjar-los ànim i sort en la seua gestió al front d'aquesta associació tant important per a la vida social del nostre poble.

CAVALCADA DELS REIS MAGS

El passat dia 6 de gener es va realitzar la tradicional cavalcada dels Reis Mags d'Orient al nostre poble, precedida uns dies abans per la visita del patge reial. L'acte organitzat magistralment, un any més, per Gonçal Barberà i la seua gent del Grup de Teatre La Bambolina, va comptar amb una gran aflluència de públic i va carregar d'il·lusió els més menuts del nostre poble.

CURS D'INFORMÀTICA

Fa uns dies es va finalitzar un curs d'informàtica bàsica i d'introducció a Internet al nostre poble, organitzat per l'Ajuntament d'Atzeneta i l'Associació d'Ames de Casa en col·laboració amb la Universitat Jaume I de Castelló. Amb aquesta iniciativa es pretén contribuir a acostar el coneixement de les noves tecnologies a la població de les zones rurals.

CESSIÓ D'UN LOCAL MUNICIPAL A LES AMES DE CASA

Recentment, l'Ajuntament d'Atzeneta ha cedit a l'Associació d'Ames de Casa el menjador de les escoles velles per tal que els servisca com a centre de trobada i de lloc on poder realitzar algunes de les seues activitats com xarrades, tallers de cuina...

MILLORES A LA LUDOTECA

L'Ajuntament d'Atzeneta ha realitzat recentment una sèrie de millores a la ludoteca que han consistit en la col·locació d'una tanca exterior que serveix com a pati per tal que els xiquets i xiquetes puguen jugar a l'exterior d'una manera més segura i de la posada en funcionament del circuit de calefacció. A més a més està previst realitzar pròximament una repavimentació d'aquest recinte tan-cat.

TROBADA DE PUNTAIRES

Encara que un poc allunyat en el temps, cal recordar que el primer diumenge del passat mes de desembre es va realitzar al nostre poble la ja tradicional Trobada de Puntaires ("bolilleres"). L'acte, organitzat per un grup d'aficionades del poble amb la col·laboració de les Ames de Casa i l'Ajuntament d'Atzeneta, va comptar amb més de 300 participants.

UNA CONVERSA AMB MIGUEL BARBERÀ

He quedat amb Miguel en una cafeteria d'un centre comercial a València. No ha sigut fàcil concertar la cita. Els rodatges de l'Alqueria Blanca li ocupen la major part del temps. El poc que li queda lliure, el dedica a la promoció de la sèrie acudint a diferents actes i presentacions.

Amb un poc de retard, arriben Miguel i la seua companya de repartiment, Nani Giménez. Els dos llueixen un color de pell envejable. I es que, acaben d'arribar de passar una setmaneta al Carib. No hi ha res com unes vacances després de dos mesos de dura feina. Miguel i Nani acaben de rodar la segona temporada de l'Alqueria Blanca.

P: No hi ha dos sense tres?

R: Això pareix, perquè ja tenim signada la tercera temporada que estem a punt de començar a gravar. I, sembla, que una quarta podria estar en negociació, encara que això, ja es vorà.

P: Per què creus que funciona tan bé una sèrie que es podria qualificar d'època? Creus que ha agafat el relleu de Cuéntame?

R: Amb Cuéntame comparteix una època però no un escenari. L'Alqueria Blanca ocorre en un poble, explica com era la vida

rural en 1964, un temps que no està tan llunyà i que molta gent ha viscut en carn pròpia. Jo crec que ahí està l'èxit: en fer recordar a molta gent com era el seu passat i en saber mostrar als més joves d'on venen, com vivien els seus pares o els seus avis. Per cert, les millors dades d'audiències les obtenim a la província de Castelló.

P: Tot i ser una època que tu no has viscut, t'ha resultat fàcil submergir-te en ella?

R: La veritat és que m'ha resultat més fàcil del que em pensava. L'Alqueria Blanca té moltes similituds amb Atzeneta. Supose que la vida que es retrata a la sèrie és la mateixa que la vida a l'Atzeneta dels anys 60 i això m'ha agradat viure-ho. A més, he tingut l'oportunitat també d'aplicar els meus records, les meues vivències d'infantesa al personatge de Jaume.

P: En la sèrie, tu interpretes un dels papers principals, el de Jaume, un jove apassionat i impulsiu amb una clara prioritat a la vida: la terra. Què tens tu de Jaume?

R: De Jaume tinc l'amor per la família i pel poble. Per a ell, això és el més important. Per a mi, també. Saber on has crescut, d'on

vens i qui eres és bàsic a la vida. Arribes on arribes o estigues on estigues, no has de perdre mai de vista quines són les teues arrels. Això és necessari per a no perdre't, sobretot, en una professió com esta, on la major part del temps estàs d'ací cap allà, completament desubicat.

P: Ara mateix, acabeu de gravar la segona temporada de l'Alqueria i a punt esteu de començar-ne una tercera. Com ho portes?

R: És molt gratificant però molt cansat. Nosaltres rodem en dos mesos tota una temporada i això significa jornades molt intenses de treball. I no només per les hores. Moltes escenes de la sèrie es graven en exteriors i hem arribat a gravar dies sencers en màniga curta i amb temperatures de zero graus. Afortunadament, el resultat paga la pena.

(En este punt, l'entrevista s'interromp. Una de les encarregades d'una famosa botiga ix emocionada amb dos bosses plenes d'obsequis. Una per a Miguel i l'altra per a Nani. A canvi, els demana un autògraf. Es declara ferma seguidora de la sèrie).

P: Com portes la fama? Et paren pel carrer?

R: Alguna vegada si que et reconeixen i a mí em fa il·lusió, perquè això vol dir que veuen la sèrie i que els agrada. Et reconeixen la feina que fas i això sempre és d'agrair, no?

P: Alguna vegada t'havies imaginat viure una situació com esta?

R: La veritat és que no. Jo vaig arribar al món de la interpretació per casualitat. En acabar BUP, vaig començar a estudiar Topografia. Després,

Administració i Direcció d'Empreses, però em vaig deixar les dos coses. No encaixava. No em sentia còmode en res. Al mateix temps, m'estava preparant per al concurs de Mister Castelló. I va ser en este context, quan vaig fer el meu primer curs d'interpretació. De seguida, vaig saber que això era el que estava buscant. I vaig decidir encaminar la meua formació cap ahí.

P: I com va reaccionar ta mare quan li vas dir que volies ser artista?

R: Ma mare m'ha recolzat sempre. Ella, més que ningú, sap que la vida cal aprofitar-la al màxim, i mai m'ha posat cap inconvenient. Al contrari, sempre ha estat ahí, animant-me a seguir endavant en els moments més difícils. Sense el seu recolzament, jo no estaria onestic ara. Li estic molt agraït.

P: El món de la moda, l'has deixat arrere?

R: Totalment. Això ho vaig fer en un moment de la meua vida per aconseguir eixir endavant en el món de la interpretació. He desfilat a Cibeles i a la pasarel·la del Carme, he fet publicitat, però també he treballat com a cambrer o he fet obres de teatre alternatiu en bars... tot per a guanyar-me la vida i eixir endavant en el món de la interpretació.

P: Eixe és el teu passat. I què hi ha del futur? Quins són els teus plans?

R: De moment, continuar en l'Alqueria Blanca i quan acabe amb este projecte, a mi m'agradaria encaminar-me cap al món del cine. De fet, en breu s'estrenarà una pel·lícula on tinc un paper secundari, "3.19".

P: Ja per últim, la teua vida

sembla que ara són platós,

estudis, entrevistes.... però, que queda del Miguel que van conèixer la gent del poble?

R: Tot. La persona que sóc hui en dia és el mateix xiquet que va créixer a Atzeneta. I vull continuar sent així. De fet, sóc com sóc per la meua infantesa al poble. Quan estàs a Madrid, sol, estudiant, sense saber molt bé quin futur t'espera, te n'adones que els vertaders amics són els de sempre, que la família és el més important i que les teues arrels sempre les tens presents.

P: Penses sovint en Atzeneta?

R: Moltes vegades. I, en eixe moment, me n'adone de quant trobe a faltar la font, o el pont, o el carrer de la Botella, on he jugat i on he crescut.. Però, sobretot, trobe a faltar els amics

i la família. Allí tinc al meu avi, a les meues cosines...

P: Si et pregunte per un somni?

R: Viure al poble, i no és broma. El meu somni seria viure a Atzeneta i que m'arribaren els guions allí i que jo poguera escollir. No com ara, que em toca anar de càsting en càsting buscant-me la vida.

P: Una afició?

R: El cine, clar.

P: Una pel·lícula?

R: El Padrino.

P: Un actor de referència?

R: Marlon Brando.

Parlant amb Miguel, el temps passa ràpid. El fred, però, no ens dona treva i fa que hàgem d'acabar la conversa més prompte del que ens haguera agradat. No sense abans desitjar-li molta sort o molta mer....., com dirien els actors.

Maria Josep Barberà

EL GRUP MUNICIPAL SOCIALISTA OPINA

En el darrer BIM, del novembre del 2007, en la secció *Déu amb el seu poble*, Mossèn Pepe Pla comentava una cita textual de l'escriptor portuguès i premi Nobel de literatura, José Saramago, que havia estat reproduïda en un article signat per Arcadio Vidal. No és la finalitat del nostre escrit comentar l'opinió de Saramago, entre altres motius perquè, pel fet de no ser un tema municipal, cadascú del grup podem tenir una visió diferent i molt personal, i perquè és un tema que necessitaria més una reflexió, una anàlisi i una discussió personal, que difícilment es pot traslladar per escrit en unes poques ratlles. Sembla que la intenció d'Arcadio Vidal era precisament suscitar això, com es pot deduir de la introducció que ell fa a la cita de Saramago.

Si escrivim aquest comentari és perquè Mossèn Pepe Pla demanava a l'Ajuntament que

intervinguera per tal que en el futur no es tornaren a publicar articles com el citat d'Arcadio Vidal. Per això, encara que el contingut del BIM és responsabilitat únicament del Consell de Redacció, però considerant que aquest ha estat nomenat per l'Ajuntament en sessió plenària, volem comentar quins considerem que han de ser els criteris per tal de deixar publicar qualsevol article en la secció d'opinions.

En primer lloc cal que qualsevol article estiga signat pel seu autor. També cal que respecte unes normes de correcció social: es pot opinar sense insultar o faltar al respecte a cap persona o institució. En qualsevol cas no s'han d'admetre atacs personals a ningú, una cosa és opinar de fets o actuacions públiques i l'altra l'atac, l'insult o la calúnia personal.

En relació a la cita de Saramago,

és clar que no s'ofèn Déu, perquè només parla d'actuacions dels hòmens, que no són en cap cas responsabilitat de Déu. Sí que és veritat que ell explica què és Déu per als no creients, però això no és cap ofensa per als creients.

El que sí que podria ofendre algú és el que opina Saramago sobre l'actitud d'alguns creients, però llegir aquesta opinió ens hauria de fer reflexionar sobre si hi ha en nosaltres alguna actitud com la que ell comenta. Si tenim aquesta actitud hauríem de mirar de superar-la, mentre que, si no la tenim, no ens hauríem de sentir esmentats per Saramago. En qualsevol cas, que aquesta cita siga només un motiu de reflexió i de discussió, amb respecte i tolerància.

Grup Municipal Socialista

A ContraCorrent

Societat laica per A. Vidal

“Imagina un mundo sin cielo, con solo firmamento sobre nosotros. Sin ninguna razón para matar o ser muerto...” (John Lennon , IMAGINE)

Cada dia son més les persones, fins i tot des de les mateixes esglésies, que demanen un estat laic; deslligant les religions (totes) de la vida pública. Aixó només vol dir, dur les religions i les creències , a l' àmbit de la vida privada de les persones, fer-les independents dels estats per a guanyar en la qualitat dels fidels, i que els mateixos creients, es facen càrrec dels costos del clero..

No té massa sentit que una de les societats privades més riques del món, haja de rebre ajudes de l'estat, i que a més a més estiga exempta de pagar impostos com ho fem totes les altres persones. De cap de les maneres vol dir estar en contra de les esglésies, només que caldria demanar als poders públics que tots fórem iguals davant les lleis i l'hisenda pública i acabaren de una vegada amb tos els privilegis que rep en el nostre país l'Església Catòlica.

Opinió de Bonifacio de la Cuadra (EL PAIS)

“El laicismo liberará las relaciones cívicas y saneará la vida social, atenazada aun por un modelo de sociedad en el que la religión es un componente esencial que se resiste a pasar a un segundo plano opcional. Los españoles serán seguramente mas felices cuando se les facilite que se liberen de ese horizonte tenebroso de pecado, infierno, cielo, purgatorio, fe , penitencia, milagro, limosna, dogma, sacramento, celibato, y de la hiriente subordinación de la mujer - ausente de las estructuras del poder eclesiástico - que resulta drásticamente incompatible con la democracia igualitaria. Nada de eso implica perseguir a la Iglesia Católica, que deberá tener el espacio que le corresponda en un estado laico i el que le propicien sus fieles, pero de ninguna manera una financiación asegurada ni una situación de privilegio en materia educativa o fiscal.”

A ContraCorrent

Opinió de Fernando Savater, en LA VIDA ETERNA.

“Las religiones pueden decretar para orientar a sus fieles qué conductas son pecado, pero no están facultadas para establecer que debe o no ser considerado legalmente delito. Y a la inversa: una conducta tipificada como delito por las leyes vigentes en la sociedad laica, no puede ser justificada, ensalzada o promovida por argumentos religiosos de ningún tipo ni es atenuante para el delincuente la fe que declara.

La legalidad establecida en la sociedad laica marca los límites socialmente aceptables dentro de los que debemos movernos todos los ciudadanos, sean cuales fueren nuestras creencias o nuestras incredulidades.

Son las religiones las que tienen que acomodarse a las leyes, nunca al revés.

¿ Qué es la laicidad ? Es el reconocimiento de la autonomía de lo político y lo civil respecto a lo religioso, la separación entre la esfera terrenal de aprendizajes, normas y garantías que todos debemos compartir y el ámbito íntimo de las creencias de cada cual.”

La mosca cojonera

Quines seran les festes locals d'enguany? Una està clara, el Castell de l'estiu. És de raó. O no? No ho sé. El temps ho dirà. La impressió que tinc és que la gent jove passa del Castell, i si des de la Casa de la Vila no es potencia, en pocs anys anirem quatre gats al Castell de l'hivern, i tres al de l'estiu. Bé. Al que anava. Enguany, l'altra festa local és el dilluns de la Magdalena (¿?).

A mi particularment no em desagrada, però no sé si hi haurà molta gent d'acord en que eixe dia tinguem festa local al poble. Jo crec que s'hauria de buscar una altra data més o menys fixa. No té perquè ballar cada any. Si la gent està d'acord que el Castell de l'estiu siga una de les dos festes locals del poble, per què l'altra ha de ballar cada any?, i allò que és més important, per què només la fa una minoria insignificant?. Des d'aquest racó proposaria una data que de segur tots faríem, i amb la que la majoria de la gent estaria d'acord, el segon dia de Nadal. Que als mestres no els pareixeria bé?. Ells ja tenen prou festes, no crec que fóra cap problema.

Una altra cosa. Per què l'Ajuntament no instal·la, al repetidor del Bovalar, les antenes necessàries per a poder veure els nous canals de la televisió digital, si qualsevol veí, pel seu compte, es ficaria una antena nova a sa casa per a veure tan sols un canal més?

Conta'ns alguna cosa

ATZENETA DEL MAESTRAT A LES ESTADÍSTIQUES OFICIALS: població (I)

A la primera entrega d'aquest article vam ensenyar les dades absolutes de població a Atzeneta del Maestrat. En aquesta segona part volem fer una ullada a altres pobles de Castelló i de la Comunitat Valenciana.

Els pobles més grans de la nostra comunitat són, amb diferència, les tres capitals de província i també la ciutat d'Elx. Aquestes quatre ciutats sumen 1.518.877 habitants, és a dir, un 31,59% del total. Un de cada tres valencians viuen ací.

Vila-real ocupa el lloc 14 del rànquing i Borriana el 23 (ha passat a la Vall d'Uixó). El poble amb menys habitants de tota la comunitat és Castell de Cabres, amb 19 habitants. Hi ha pobles que han experimentant un creixement fabulós, com ara Torrevella, Benidorm, Sant Vicent del Raspeig, Mislata i Dénia.

Empadronaments als pobles de la Comunitat Valenciana¹

	Total					
	1975	1986	1990	1995	2000	2006
46250 – València	707.915	729.419	758.738	763.299	739.014	805.304
03014 – Alacant	214.760	258.112	267.485	276.526	276.886	322.431
03065 – Elx	148.475	175.649	184.912	192.424	195.791	219.032
12040 - Castelló de la Plana	108.650	127.440	135.863	139.889	142.285	172.110
03133 – Torrevella	10.826	17.169	23.192	31.842	50.189	92.034
03099 – Oriola	48.096	52.195	46.471	51.959	53.478	77.979
46131 – Gandia	41.595	51.028	54.778	58.070	59.123	74.827
46244 – Torrent	46.568	54.544	57.137	61.323	64.586	74.616
03031 – Benidorm	22.841	33.842	41.556	47.715	54.321	67.627
46220 – Sagunt	52.044	55.862	58.135	57.716	56.756	62.702
03009 – Alcoi	60.382	66.244	65.082	63.979	60.423	60.590
46190 – Paterna	29.265	34.373	48.548	47.284	47.498	57.343
03066 – Elda	48.708	55.994	57.515	55.569	51.501	55.138
12135 - Vila-real	36.567	36.802	38.660	39.930	41.531	48.055
03122 - Sant Vicent del Raspeig	19.408	25.408	28.151	34.235	37.883	47.706
46169 – Mislata	26.189	35.259	38.106	41.015	40.616	43.363
46017 – Alzira	35.323	40.099	40.657	41.060	40.658	43.253
03063 – Dénia	20.359	22.636	25.803	27.680	30.693	41.591
46078 – Burjassot	30.617	35.478	35.182	35.196	35.171	37.756
46184 – Ontinyent	26.297	28.864	30.268	31.000	31.926	36.368

1 El prefix 12 es refereix a pobles de la província de Castelló; el prefix 03, a pobles de la província d'Alacant; i el prefix 46 es refereix a pobles de la província de València.

03140 – Villena	27.439	30.277	31.037	31.375	31.760	34.186
03104 – Petrer	20.424	21.902	23.591	26.161	28.765	33.026
12032 – Borriana	23.864	25.178	26.067	26.592	26.499	32.349
12126 - Vall d'Uixó, la	25.121	27.384	28.407	29.185	29.152	31.553
46110 – Xirivella	22.839	24.476	25.877	26.784	26.053	30.123
46005 – Alaquàs	21.407	24.199	24.603	24.926	26.939	30.104
03068 – Famorca	157	79	74	66	63	54
12137 – Villorès	143	103	97	78	63	54
12063 - Fuente la Reina	56	32	39	31	29	44
03130 – Tollos	66	46	50	42	42	43
46226 – Sempere	69	48	50	41	39	35
12087 – Palanques	49	25	24	21	21	33
12037 - Castell de Cabres	45	31	29	21	22	19

Font: Padró Municipal d'Habitants (INE), Dades a 1 de gener de 2006

Incloem, així mateix, una altra taula amb el rànquing de pobles a la província de Castelló. Hi hem afegit algunes poblacions veïnes ja que ho considerem interessant per a poder comparar. Veiem que pobles semblants al nostre, com ara Cabanes, Sant Mateu, Lluçena, Albocàsser, Benassal o Les Useres, han tingut la mateixa evolució demogràfica. Però els pobles de més a l'interior, com per exemple Vistabella, Benafigs, Xodos i Vilafranca, continuen amb la seua davallada poblacional.

Empadronaments als pobles de Castelló

	Total					
	1975	1986	1990	1995	2000	2006
12040 - Castelló de la Plana	108.650	127.440	135.863	139.889	142.285	172.110
12135 - Vila-real	36.567	36.802	38.660	39.930	41.531	48.055
12032 – Borriana	23.864	25.178	26.067	26.592	26.499	32.349
12126 - Vall d'Uixó, la	25.121	27.384	28.407	29.185	29.152	31.553
12138 – Vinaròs	16.791	17.633	19.286	21.035	22.552	26.251
12027 – Benicarló	15.653	17.072	18.200	19.074	19.908	24.427
12084 – Onda	16.321	17.939	18.351	18.767	19.303	22.526
12009 – Almassora	14.556	15.392	15.950	16.551	16.897	20.597
12028 – Benicàssim	3.306	5.110	6.565	9.037	11.874	16.584
12082 – Nules	10.226	11.233	11.549	11.704	11.453	12.666
12005 - Alcora, l'	7.837	8.217	8.394	8.448	9.106	10.535
12104 – Sogorb	7.337	7.628	7.788	7.697	7.839	8.730
12033 – Cabanes	2.890	2.657	2.614	2.473	2.359	2.734
12129 – Vilafranca	3.232	2.926	2.801	2.753	2.635	2.518
12124 - Vall d'Alba	2.275	2.041	1.967	1.894	1.948	2.438
12902 - Sant Joan de Moró				1.671	1.783	2.375
12100 - Sant Mateu	2.117	1.929	1.885	1.810	1.806	2.043
12128 – Vilafamés	3.029	3.028	3.093	1.418	1.471	1.806
12072 – Lluçena	2.020	1.781	1.715	1.618	1.538	1.605
12001 - Atzeneta del Maestrat	1.857	1.740	1.645	1.514	1.438	1.463
12003 – Albocàsser	1.802	1.575	1.526	1.424	1.344	1.377
12026 – Benassal	1.672	1.528	1.497	1.436	1.388	1.346
12122 - Useres, les	1.426	1.258	1.214	1.095	986	1.001

12094 - Pobra Tornesa, la	529	496	503	533	558	845
12051 – Culla	1.424	1.097	1.010	895	771	651
12049 – Costur	526	485	486	474	463	498
12139 - Vistabella del Maestrat	918	631	598	498	453	399
12014 - Ares del Maestre	550	384	370	300	254	222
12025 – Benafigos	402	306	279	250	206	190
12119 - Torre d'En Besora, la	296	273	265	227	210	189
12134 - Vilar de Canes	271	230	221	187	183	185
12055 – Xodos	255	171	153	164	160	128

Font: Padró Municipal d'Habitants (INE). Dades a 1 de gener de 2006

Evolució futura de la població

Actualment la població mundial és d'uns 6.500 milions. L'ONU diu que a l'any 2050 hi haurà 9.100 milions d'éssers humans a la terra. Als països industrialitzats (que representen només el 19% de la població mundial) s'estima que al 2050 hi haurà dues persones velles per cada xiquet. L'ONU preveu que la taxa de natalitat dels països industrialitzats baixi fins a 2,1 fills per dona, la qual cosa és el mínim necessari per tal de garantir el manteniment de la població. Al 2050 la població de cinquanta-un països o àrees desenvolupades (incloent-hi Alemanya, Itàlia, Japó i la majoria d'exrepúbliques soviètiques) serà menor a l'actual. Espanya passarà dels 45,1 milions de l'any 2007 als 42,8 del 2050.

Tanmateix, l'Institut Nacional d'Estadística treballa en dos escenaris diferents als de l'ONU. Al primer escenari, l'entrada d'estrangers a Espanya continuarà creixent fins a l'any 2010, i s'estabilitzarà fins al 2059. Això suposa que en els propers cinquanta anys, vindran a Espanya 14,6 milions de immigrants. En aquest primer escenari, els habitants d'Espanya serien 52,5 milions. Al segon escenari, des d'enguany es produeix una disminució de les entrades, amb una mitjana de 100.000 immigrants anuals. El total de nous estrangers a Espanya seria de 5,8 milions fins al 2060. Espanya tindria una població de 41,2 milions. Aquest segon escenari va en línia amb les previsions de l'ONU.

Als països pobres el creixement serà ràpid, perquè no es prenen mesures per a controlar la natalitat. La meitat del creixement de la humanitat en els pròxims quaranta-dos anys es produirà a l'Índia, la Xina, Pakistan, Nigèria, RD Congo, Bangladesh, Uganda, els Estats Units i Etiòpia. Per tant, hi haurà una pressió molt gran de l'emigració cap als països més desenvolupats (com el nostre). L'ONU creu que, a l'any 2025, la Xina serà superada en població absoluta per l'Índia: 1.395 milions d'indis al 2025 i 1.593 al 2050. Respecte a l'Europa Oriental, la previsió considera que, donada la baixa taxa de natalitat, la població al 2050 serà inferior a l'actual.

Quant als fluxos migratoris, països industrialitzats com ara els Estats Units, Nova Zelanda i Canadà podran equilibrar la baixa taxa de natalitat amb la immigració. Els Estats Units rebran 1,1 milions d'immigrants anualment; Alemanya, 201.000; i el Regne Unit, 133.000. Els països emissors seran la Xina (333.000 emigrants a l'any), l'Índia (245.000), Mèxic (304.000), Indonèsia (168.000), Pakistan (173.000) i Filipines (180.000).

Quin paper li tocarà jugar, al nostre poble, dins d'aquest panorama mundial? Si bé la pressió migratòria de l'Europa de l'Est es parerà, no passarà igual amb la pressió d'Àfrica i Iberoamèrica. Al nostre país, amb una població envellida, serà necessària la mà d'obra immigrant per tal de finançar la Seguretat Social. Aquesta immigració productiva vindrà dels països africans i d'Amèrica. A més a més, també

continuarà el flux migratori des dels països més desenvolupats d'Europa cap a la costa mediterrània, per a gaudir després de la jubilació del nostre bon temps (encara que també hi ha gent que ve a viure mentre està treballant). En qualsevol cas, és difícil preveure què passarà en un indret tan menut com Atzeneta. Jo crec que continuarem sent receptors d'emigrants, encara que en canviarà l'origen: Europa Occidental, Iberoamèrica i els països africans.

Però les previsions demogràfiques no són fiables al 100%. Si s'hagueren complert els pronòstics de fa uns anys, al 2007 Espanya haguera tingut 35 milions d'habitants, i Atzeneta estaria prop de mil. Cal veure també l'impacte del canvi climàtic perquè Atzeneta està a una zona amb un alt risc de desertització, la qual cosa ens pot restar molt d'atractiu per a la immigració. Així que, ja veurem...

Miguel Ángel Moliner

Festes de la Joventut

Els propers dies 23, 24 i 25 de maig, tindran lloc al nostre poble per primera vegada unes Festes de la Joventut, organitzades per alguns membres de l'Associació Cultural "La Bastida", amb la col.laboració de l'Ajuntament d'Atzeneta. Esperem que aquesta experiència innovadora en la tradició festera del nostre poble tinga l'èxit que es mereix i pugui continuar en pròxims anys.

El programa dels actes previstos és el següent:

DIVENDRES 23 DE MAIG

A les 24:00: Bou embolat

A la 1:00 h de la matinada:

Ball amb l'orquestra ANAGRAMA

DIUMENGE 25 DE MAIG

A les 12:00h: Parc Infantil

A les 14:00h: Dinar

Monumental

DISSABTE 24 DE MAIG

A les 12:00h: Vaquetes

A les 17:30 h: Concurs de retalladors

A les 24:00 h: Bou embolat

A la 1:00h: Ball amb l'orquestra SUPERMÀGIC

Conta'ns alguna cosa

RACISME I XENOFÒBIA

El terme raça s'utilitza en la nostra cultura, des del primer encontre amb altres pobles de característiques externes diferents. Des d'aleshores fins a la meitat del s.XX, s'estableix una jerarquia basada en algunes diferències observables com: el color de la pell, la forma del crani, el cabell, ... A partir d'aquest moment comença l'existència de les diferents races i com no, hi ha una, la blanca, que des del primer moment és considerada superior a les altres, està més preparada en tot, que les altres, diuen, però sobretot està més armada per ser conquistadora i organitzar la vida de les altres, que mai han demanat la seua protecció i menys encara la seua colonització. Va ser amb la conquesta i colonització d'Amèrica i Àfrica on va quedar establert el poder i la supremacia de la raça blanca; amb la seua religió, considerada , única i absoluta i per tant exclouia qualsevol altra forma de vida sociable, cultural i com no religiosa.

Els gitanos, jueus, indis, després els negres, els islàmicsen són un exemple de tot això. Els prejudicis envers a aquests

pobles, tenen les seues arrels en aquell moment i es mantenen fins als nostres dies. Segons la raça blanca aquests pobles eren: primitius ,bàrbars, pecadors, caníbals, bruts, assassins... Es van passar una mica i més.

La paraula racisme per tant ve de tot açò que hem vist, i que defén la supremacia d'uns pobles sobre altres en tots els sentits. Però el que no s'imaginarien mai és que el concepte raça, ja no té cap sentit; científicament està demostrat que sols hi ha una raça, o espècie ja que no existeixen diferències genètiques entre les mal anomenades races, tots som la mateixa raça, que per diferents factors, (lloc, clima, alimentació, adaptació, etc...) han evolucionat de forma diferent a la seua mateixa raça. Quant menyspreu, odi, agressions; quantes guerres, morts, invasions, s'hagueren pogut estalviar; però l'home no ha estat mai el ser més perfecte en la nostra Terra.

Respecte a la xenofòbia que la podríem definir com: odi i hostilitat vers els estrangers; i està basada en els prejudicis històrics, lingüístics, religiosos i inclòs nacionals, per justificar

un rebuig o separació d'altres grups ètnics per tal de no perdre la identitat pròpia.

Però la realitat actual de la xenofòbia per a mi està fonamentada en l'aspecte econòmic; els estrangers apareixen enfront de la gent com a competidors deslleials per trobar treball i molts empresaris els utilitzen en benefici propi , per estalviar diners i a la vegada aprofitar-se'n de les condicions en què es troben. Malgrat això, cal pensar que els estrangers treballen en tasques, que els nadius del país rebutgen en molts casos i que els treballs són en la majoria: agricultura, construcció, serveis, neteja, etc..

Està clar que la immigració cal regular-la i no deixar-la que es vaja apaivagant amb el temps; però pensem que ells no venen per gust, més bé per necessitats bàsiques i que qualsevol de nosaltres també ho faria si es donara el cas; els espanyols hem estat un dels països europeus amb més emigració al llarg de la història. L'economia espanyola s'haguera paraltzat els darrers anys, si no vingués mà d'obra estrangera, i els polítics ho saben.

Quants empresaris els últims anys han incrementat la seua riquesa gràcies als immigrants? S'hagueren pogut construir tantes vivendes? Qui cuida als hospitals als nostres malalts? I encara podria dir-ne més però no cal. El que no es pot fer és aprofitar-se quan les coses van bé i després no voler saber més del tema. Som xenòfobs amb els mateixos immigrants, amb gran poder adquisitiu?. La resposta és no, els reis del petroli poden

fer al nostre país el que els vinga en gana i tothom calla per interessos econòmics; no respectem igual, depèn de com sona la bossa dels diners. No valorem als estrangers pel que són, sinó pel que tenen, però açò no ens ve de nou, al nostre país, poble, passa el mateix. És trist, però així és; en general som xenòfobs només en el sentit econòmic, ací i arreu del món, i no canviarà mai aquesta manera de pensar i d'actuar, la tenim

massa arrelada. La fe diuen que mou muntanyes, imagineu-vos que deuen poder moure els diners.....?

TONI F.

Conta'ns alguna cosa

FIESTAS PERDIDAS: SANT NICOLAU

Sant Nicolau. La fiesta de Sant Nicolau se celebraba cada año el día 6 de diciembre. Era una fiesta entrañable, de las favoritas de mi niñez, y si cierro los ojos aún puedo sentir su magia, el cálido frío de aquellos maravillosos años. Recuerdo, como si hubiera sido ayer, sus últimos coletazos, que voy a intentar narrar en estas líneas. Tendría yo unos 10 años,

11 a lo sumo, y aquella mañana fría de diciembre, al alcanzar la altura de lo que hoy es el Cuartel de la Guardia Civil, los chicos mayores nos esperaban con una orden tajante. "Hui no hi ha escola. És sant Nicolau. Torneu a casa, deixeu les bosses i torneu de seguida. Hui farém Sant Nicolau". Al dar las 10 y entrar en el colegio sin carteras ni libros, y

con la euforia desatada en caras y cuerpos, don Vicente Moliner, el director del colegio por aquellos días, nos preguntó el porqué de tanta algarabía y la causa de ir sin libros al colegio. Hui és Sant Nicolau!. Está bien, si queréis que celebremos Sant Nicolau tendréis que demostrarme que aún sabéis cantar las canciones. Ni que decir tiene que la algaza-

ra alcanzó cotas similares a la de una sublevación. Todas las clases juntas, nos reunimos en el aula de los mayores y comenzamos a entonar, que digo a entonar, a vociferar a grito pelado los pegadizos sonsonetes de Sant Nicolau. "Sant Nicolau bendito, confesor de Jesucristo, la gallina que encontramos, manda el rey que la matamos. Hui no hi ha escola, parrapataplam, mos ha dit el mestre que és Sant Nicolau. Este gall està borratxo, ha perdut l'enteniment, s'ha deixat tallar la cresta, per deu cèntims d'aiguardent". Tras el breve, pero intenso, ensayo general, y en vista del éxito, don Vicente dio el visto bueno a cambiar las clases, por la salida festiva de Sant Nicolau. Buscamos la vieja bandera de España, guardada todo el año en el pequeño cuarto bajo la escalera, e iniciamos la última gran fiesta de Sant Nicolau. Con uno de los chicos mayores abriendo la comitiva, y portando

la enseña nacional, salimos de la Escuela formando una gran pila por parejas, dispuesto a llenarnos de plumas. Como hacía ya algunos años que la fiesta no se celebraba, pillamos a las mujeres que criaban gallinas desprevenidas. Por aquellos días, era muy común que las gallinas, durante el día, iban sueltas por las calles, muchas aún sin asfaltar para, llegada la noche, volver a la quietud de sus gallineros. Y aquel año, la verdad es que nos pusimos las botas. Si no me falla la memoria, llegamos a coger por lo menos media docena de gallinas, tanto en la zona del Carril, como por el Rabalet. Aunque, tanto se enfadaron las dueñas, protestando airadamente a nuestros maestros, que éstos nos obligaron a devolverlas. Pero, así y todo, fue el año que más dinero nos repar-timos entre los escolares. Pues, tengo que decir que, además del derecho de pernada que significaba el hecho de que se abría la

veda para coger cualquier gallina que se encontrara en las calles, las gentes, al paso de la comitiva por delante de sus casas, nos daban un poco de todo, patatas, huevos, almendras, nueces, por supuesto también dinero... Con todo lo recaudado, los mayores se acercaban hasta alguna de las tiendas del pueblo y se lo vendían a los propios tenderos. Y el dinero recaudado se repartía, a partes iguales, entre la chiquillería participante en la fiesta. Un dinero que venía muy bien para la cercana Fira. Una Fira que más de un año contó con Tiovivo, Tómbola y Caseta de Tiro, amén de las consabidas paradas de turrónes y mazapanes, y otras de quincalla varia. ¿Que por qué se perdió Sant Nicolau?. Podríamos decir que expiró de muerte natural, como tantas y tantas otras festividades populares.

Ricardo Badenes Velasco

L'ANY 2007 HA SIGUT CÀLID I HUMIT

La temperatura mitjana de l'any passat va ser de **15'7 °C**, 0'7 °C superior a la mitjana, la qual cosa fa que fóra un any molt càlid, seguint la tendència dels darrers anys, segurament com a resultat del canvi climàtic. En termes generals cal parlar d'un hivern, una primavera i un estiu més càlids de l'habitual, i d'una tardor lleugerament més freda. La primera meitat de l'any ha estat més anormalment càlida que la segona, perquè els mesos de gener, febrer, març, abril, maig, juny i juliol han enregistrat temperatures mitjanes prou superiors a les habituals; agost i setembre han estat normals; i octubre, novembre i desembre lleugerament més freds del que tocaria. Pel que fa a valors absoluts de temperatura cal destacar els 2'7 °C de temperatura màxima del 26 de gener (temperatura màxima més baixa dels darrers 20 anys), els 40 °C assolits els dies 27 i 28 d'agost (i que desgraciadament van afavorir el devastador incendi), els -9 °C del 17 de novembre (temperatura mínima rècord d'un mes de novembre), i els -8 °C del 15 de desembre (igualant la temperatura mínima més baixa del desembre).

En tot el 2007 es van recollir 686 mm de pluja, un 9 % superior a la mitjana (627 mm). Encara que

aquest valor ens fa pensar que ha estat un any humit no ha sigut així, perquè aquesta precipitació ha estat molt irregular i s'ha concentrat, quasi el 70 %, en sols tres mesos (abril, setembre i desembre); de manera que la sequera al final de l'estiu era molt acusada, i al final de la tardor el camp també estava molt sec. Els màxims mensuals de precipitació van ser els 206 litres recollits a l'abril (rècord en aquest mes), i els 153 litres del desembre. En canvi, al novembre no va ploure ni una gota. També cal destacar la nevada del 25 de gener, que en zones del Bovalar va acumular gruixos de més de 20 cm.

La tardor ha estat seca i freda i l'hivern humit i càlid

Els tres mesos de **tardor** (setembre, octubre i novembre) han estat un poc més freds del normal. La temperatura mitjana d'aquesta estació ha sigut de 15'4 °C, mig grau inferior a la mitjana. Cal dir que les temperatures màximes d'aquests mesos han estat normals o lleugerament per damunt de la mitjana, però han estat les mínimes, sobretot les de novembre, les que han fet que l'estació haja estat freda. Quant a precipitacions ha estat un període bastant sec, perquè

sols s'han recollit 126 mm de pluja en els tres mesos, la meitat del que és habitual. El **setembre** es va comportar prou normal pel que fa a temperatures, ja que sols va ser 0'1 °C superior a la mitjana. Sense sofrir cap temporal dur de llevant, sí que vam tindre inestabilitat alguns dies que ens va portar tronades, la qual cosa va fer que fóra un mes plujós, recollint-se 91'5 litres. L'**octubre** va ser lleugerament més fresc del normal, 0'3 °C inferior al mitjana. A pesar dels temporals forts de llevant que van afectar zones properes produint inundacions, a Atzeneta aquest mes va ser molt sec, i es van recollir 35 mm, la tercera part del que haguera estat normal. El **novembre** va ser un mes molt fred, sobretot pel que fa a les temperatures mínimes, que van marcar una mitjana de 1'4 °C, la segona mitjana més baixa de les temperatures mínimes des de l'any 1944. Aquest fred va ser causat per una important entrada d'aire fred en alçada a mitjan de mes, seguida posteriorment per un ambient anticiclònic que va anar acumulant tot l'aire fred al fons del pla, fins arribar a una temperatura mínima rècord d'un mes de novembre (i la quarta mínima absoluta més baixa des de 1944) de -9 °C el dia 17. Segurament a les zones més fondes del pla la temperatura encara va ser més baixa, i va provocar la caiguda immediata de les fulles dels arbres caducifolis,

la gelada de moltes olives i, fins i tot, en algunes parts dels plans la gelada d'algunes oliveres. A causa d'aquest anticicló en tot el mes de novembre no va caure ni una gota.

L'**hivern** (desembre, gener i febrer) ha sigut càlid, 0'7 °C superior a la mitjana a causa sobretot de gener i febrer, ja que desembre va ser més fred del normal. Però l'hivern, al contrari que la tardor, ha estat una estació molt humida a causa dels dos temporals de llevant de desembre i febrer, i s'han recollit 244 mm de pluja, el doble de la mitjana. El **desembre** ha tingut dues quinzenes clarament diferenciades; la primera va estar dominada per l'anticicló que va afavorir les inversions tèrmiques i l'absència de pluges. Cal destacar que els dies 13, 14 i 15 la temperatura mínima va baixar dels -7 °C. La segona quinzena ens va portar un temporal de llevant que amb 153 litres va solucionar el dèficit hídric que portàvem al 2007. **Gener**, com a conseqüència d'un potent anticicló que ens va acompanyar tot el mes, es va caracteritzar per unes temperatures màximes molt superiors a les habituals (3'4 °C superiors), unes mínimes mig grau més baixes del normal per culpa de les inversions tèrmiques, i l'absència quasi total de pluges, sols es van recollir 4 litres. **Febrer** va començar sent anticiclònic i càlid com gener,

però a partir de mitjan de mes una entrada persistent de vent de llevant ha fet ploure bastant més del que sol ser habitual, recollint-se 87 litres, el doble del normal. Al mateix temps l'augment de la nuvolositat ha fet disminuir les temperatures màximes i ha fet pujar, i molt, les temperatures mínimes, provocant que finalment la temperatura mitjana de febrer fóra molt semblant a l'habitual. L'inici d'aquest **març** ens ha portat tot el fred que no havíem patit aquest hivern. Un front fred que va passar el 3 de març va obrir les portes a un fort vent de mestral que va arrossegar una massa d'aire molt freda en alçada, 20 °C inferior a la dels dies anteriors, perquè a 1500 m d'altura es va passar de 13 °C el dia 2 a -8 °C el dia 5. Quan va encalmar el vent, tot aquest aire fred es va dipositar al fons de les valls, provocant les temudes gelades negres tardanes, que han gelat moltes ametlles.

Factors que afavoreixen l'inici i la propagació d'un incendi

Els incendis poden variar molt el seu comportament, la velocitat i la intensitat en funció de molts factors. Aquests factors es poden reunir en tres grans grups:

1. Vegetació

Els combustibles del foc forestal són els vegetals. Aquests no cremen tots amb la mateixa facilitat, donat que segons la composició química i l'estructura, tenen diferents graus d'inflamabilitat i de combustibilitat, dues característiques que no s'han de confondre. La *inflamabilitat* és la major o menor facilitat que tenen els combustibles de començar a cremar-se en ser escalfats, quan arriben al punt d'ignició, mentre que la *combustibilitat* és la capacitat que tenen els combustibles de continuar cremant (quan es troben ja en fase de combustió).

En l'estructura de la vegetació cal considerar alguns trets importants com:

- Tipus de combustible forestal: Segons la velocitat de propagació i combustió, es divideixen en combustibles ràpids i en combustibles pesats:

- *Combustibles ràpids o lleugers*: són fàcilment inflamables i el foc s'hi propaga molt ràpidament. Està format per pinassa, branques primes i seques, fullaraca, matoll lleuger, etc.
- *Combustibles pesats, amb combustió lenta*: estan formats per tot tipus de combustible de diàmetre gruixut, és a dir, tronc i

branques gruixudes.

Dins del combustible lleuger es poden classificar diversos graus de d'inflamabilitat. Podem nomenar com a molt inflamables: els pins, les plantes aromàtiques, les estepes, el coscoll, les argelagues... (resinoses). Són menys inflamables i afavoreixen ambients ombrívols i humits: el roure, l'arboç, les heures, el galzeran, i en general, les de fulles amples (frondoses). Totes són característiques de la vegetació mediterrània.

- Condició del combustible: Les condicions del combustible en relació al foc es concreten en el seu contingut d'humitat, que ve determinada pels factors meteorològics. Els combustibles secs s'inflamen i cremen amb més facilitat que els que contenen un percentatge important d'humitat.

- Quantitat de combustible: Una acumulació important de biomassa al sotabosc presenta un increment de la intensitat d'un incendi forestal, i el foc serà més difícil d'extingir.

- Posició del combustible: Segons l'estrat del qual forme part el combustible, el foc podrà ser d'un tipus o d'un altre, i això afectarà considerablement el seu comportament i velocitat.

- Continuïtat de combustible: La continuïtat i la separació, tant vertical com horitzontal, del combustible afecten directament al comportament del foc, ja que aquest avançarà sempre en sentit

de la continuïtat vegetal.

2. Orogràfics:

L'orografia incideix en el perill d'incendis de formes molt diverses, directament o condicionant clima i vegetació. Sobretot influeix:

- El pendent: el pendent influeix en la propagació i desenvolupament del foc; l'increment del pendent fa que l'incendi es propague amb més velocitat per l'angle d'incidència de la flama i l'efecte dessecador de l'aire calent que ascendeix.

- La insolació: segons el pendent, l'orientació i l'exposició es determina la radiació solar rebuda. Amb l'increment de la insolació també s'incrementa la temperatura i altres factors que intervenen en el risc d'incendi.

3. Climàtics:

El clima és un dels factors més significatius a l'hora de determinar el perill d'incendi, i en aquest sentit es fa necessari considerar aquests factors:

- Dèficit hídric anual (DHA): es defineix com la diferència entre les necessitats i disponibilitats d'aigua. Com més gran és el dèficit hídric més baix serà el contingut d'aigua de la vegetació i, en conseqüència, s'incrementa la seva inflamabilitat i combustibilitat. Les precipitacions, la humitat relativa i la temperatura afecten directament a l'estat hídric de les formacions vegetals. Una temporada més o menys llarga de vent sec, una baixa quantitat d'aigua de reserva

Condicions climàtiques de l'incendi d'agost

al sol -disponible per les plantes- i unes temperatures elevades amb un període llarg d'insolació, fan que el combustible forestal baixi el seu grau d'humitat, afavorint la possible ignició. En general, quan la temperatura de l'aire sobrepassa els 35°C i la humitat relativa és del 40% (o bé la diferència de temperatura entre l'aire sec i el punt de rosada supera els 15°C) s'assoleix el límit d'alt risc d'incendi, sobretot si han transcorregut més de vint dies consecutius sense pluja.

- El vent: El vent facilita la incidència de les flames i de l'aire calent del front de foc cap a la vegetació i afavoreix la propagació de l'incendi. Els efectes del vent són variats: accelera la dessecació dels vegetals, aporta oxigen a la combustió, apropa les flames al combustible, dispersa les partícules en ignició (espurnes) creant nous focus, i accelera significativament la velocitat de propagació.

De la mateixa forma que les condicions climàtiques afecten a l'estat de la vegetació, fent-la més o menys inflamable, els factors climàtics també afecten al comportament del foc. Aquest no es comporta d'una manera uniforme al llarg del dia, donat que les condicions de temperatura, humitat relativa i vent depenen de l'horari diürn i nocturn.

Si deixem a banda el factor humà, origen de l'incendi d'aquest agost, i analitzem les condicions climàtiques d'aquells dies comprovarem que el risc d'incendi era molt elevat a la zona cremada:

- Dèficit hídric: A finals d'agost el dèficit hídric de l'àrea afectada era molt acusat: portàvem uns 50 litres recollits en els darrers quatre mesos; la temperatura va ser molt elevada tres dies seguits (40°C els dies 27 i 28, 38°C el dia 29, i els dies 30 i 31 la temperatura màxima va baixar fins els 30°C) i la humitat va ser molt baixa (inferior al 30%) els dos primers dies de l'incendi a causa al vent de ponent.

- El vent: A pesar que els mitjans de comunicació es van obstinar a dir que els dies de l'incendi va fer molt de vent, la veritat és que exceptuant el primer dia, 28 d'agost, quan cap a les 10 de la nit van fer unes bufades molt fortes de vent de ponent, la resta de dies el vent va ser fluix i en règim de brises, amb alguna ràfega moderada de mestral el dia 30. He buscat les ràfegues màximes de vent de l'observatori d'Ulldecona (Tarragona), ja que el d'Atzeneta no té anemòmetre i no he trobat

registres de cap lloc més proper, però, pel que fa al vent, aquest lloc mostra un comportament semblant al d'Atzeneta, es veu afectat pels temporals de mestral i està protegit de la costa per muntanyes. Els registres de la següent taula mostren les ràfegues de vent màximes de l'observatori d'aquest poble, i es veu clarament que no va haver cap ventada forta:

-Vegetació: La vegetació de

Dia d'agost 2007

28	29	30	31
----	----	----	----

Ràfega vent màxima (Km/h) a

Ulldecona

18	27	30	23
----	----	----	----

l'àrea afectada va contribuir a la propagació de l'incendi, ja que la majoria de les espècies vegetals d'eixa zona eren combustibles ràpids: coscolls, argelagues, pins... ; i a més contenien una humitat molt baixa, a causa de la forta calor i la sequera.

-Orogràfics: El terreny muntanyós també va afavorir la propagació ràpida de l'incendi, tant per la dificultat que van tenir els mitjans terrestres per arribar a les flames, com pel fet que el foc avançava molt ràpid pendent amunt.

La Rambla del Castell discorre enmig d'un paisatge cremat aquest desembre

Olivera gelada per culpa de l'intens fred del 17 de novembre de 2007

El Castell de Maricastaña

Si no fuera porque Maricastaña fue una mujer de Lugo que encabezó una revuelta popular contra el pago de impuestos, me hubiera puesto a buscarla en la foto melancólicamente sepia del Castell, en modo Wally.

Apostaría por el de enero/invierno a juzgar por la indumentaria de los romeros y por esa colcha lechosa de nubes que decora la silueta inimaginablemente desnuda de una ermita en alto. Aunque más de una vez en el de abril/verano, último mes que hiela en Atzeneta, el termómetro se ha arrastrado bajo cero para gozo de esos tipos menudos que frecuentan “els tolls”. Despista sin embargo, el escaso fuste térmico del vestido de la niña

en primer plano. Sin embargo, lector, lectora, si tienes más de cuarenta y cinco años conocerás el síndrome de las piernas azules cuando el pantalón corto o la falda plisada se convertían en tu única protección contra el frío en tu infancia, en tu pubertad. Ayudaba también a sobrellevarlo la reciedumbre de aquellas generaciones acostumbradas a la intemperie, a los hogares, como lujo a los braseros.

Lleva también a duda sobre la fecha, la aglomeración frente a la ermita, que parece más imponente sin árboles que la minimicen, del personal agolpado para recoger la fogaseta, aunque los costumbristas y los más ancianos recordarán si hubo un

Imatges per una història

tiempo en que en el Castell de invierno se obsequiaba también con el pan.

Sorprende la casi ausencia de vegetación, el escaso porte del par de árboles que se observan. El de la izquierda se intuye pino, desconozco si uno de los que fueron víctimas de la carnicería de las llamas por agosto. Tiempos de ramoneo deforestador del ganado, tiempos en los que la supremacía de leña dejaba en entredicho al precio del barril de petróleo. Tiempos malos, los años cuarenta, para otra lírica que no fuera la de la supervivencia. Grises y negros orlados en sepia, muertos detenidos, desfragmentados,

borrosos en un instante de tiempo. Algunos vivos arrugados que no sabrán reconocerse por la pequeñez de los personajes pero que se sabrán ahí porque estaban siempre, fieles al rebato de la tradición, fieles a su esencia, a su gentilicio, peregrinos de su meca más próxima y accesible. No se puede ignorar visualmente el parque de vehículos, por pintoresco. Un camión que en nuestros días cibernéticos no superaría la normativa para transportar ganado convertido en autobús hacinado de ida y vuelta. Una Vespa molona de algún nuevo rico y un par de Guccis o similares de locos de la velocidad con tupé. Artilugios rodantes poniendo una nota de

modernidad en los tiempos si no del cólera sí de la lepra todavía. Compunge el espíritu la contemplación de la roca desnuda, la de los matojos rastreros. Fijo la mirada en la foto hasta no verla. Me abstraigo. Quizá estuviera mi abuelo entre los romeros, muchos todavía lo recordaréis, "Nelo el Maset". Uno de tantos hombres y mujeres que se dejaron la espalda por una España rota en manos de un violador de libertades. Uno de tantos que sudaron de más para que nosotros sudáramos de menos. Ya te he dado las gracias muchas veces, abuelo, pero te mereces una más.

Juan Manuel Velasco

Galeria fotogràfica

Concentració de puntilleres al local multiusos

ASSOCIACIÓN DE AUROROS VIRGEN DEL ROSARIO

Juan José Escrig Escrig como presidente de la Asociación de Auroros “Virgen del Rosario” de Atzeneta, le comunica que esta Asociación tiene previsto para el próximo verano del 2008 el organizar la Primera Concentración de Auroros que se realiza en la provincia de Castellón. El lugar donde se realizará el evento será la localidad de Atzeneta. Las fechas previstas para su realización son el sábado 9 y el domingo 10 de agosto del 2008.

Los grupos participantes se especifican a continuación:

- Grupo de Auroros “Periquillo” de Viana (Navarra)
- Grupo de Auroros de Vinalesa (Valencia)
- Grupo de Auroros de la Vall d’Uixó (Castelló)

- Associació Auroros “Virgen del Rosario” (Atzeneta-Castelló)

El número previsto de participantes es de 120 auroros. Quedan representadas 3 provincias (Navarra, Valencia y Castelló); y dos comunidades autónomas, en las que la tradición secular del canto de la Aurora sigue en plena vigencia.

La finalidad de organizar este evento viene definida en la misma identidad de la asociación: se propuso estudiar, recopilar, promover y difundir el canto de la Aurora tanto a nivel local, provincial o autonómico. Asimismo, promover y participar en intercambios con otros grupos que tengan como objetivo el canto de la Aurora.

ASSOCIACIÓ DE MARES D'ATZENETA: CARTA D'AGRAÏMENT

Des d'aquest fòrum obert que és el BIM, l'Associació de Mares d'Atzeneta vol agrair efusivament, totes aquelles empreses, entitats i particulars, que ens han recolzat i que s'han convertit en Empreses Col. laboradores de la Ludoteca.

Molts nens no saben encara agrair la vostra acció, per això, som els pares els qui ho fem:

Gràcies a **Agroturismo El Magranar, Ruralcaixa, Fundació Caixa Castelló Bancaixa, Espai Viu, Bar Restaurant Roures, Assessoria Roberto Colomer, Talleres Carrillo e Hijos, Aluminis César Marín, Blanca González López, a Jesús Badenes del Río** que ens ha fet arribar llibres des de l'editorial Planeta, i a **l'Ajuntament d'Atzeneta.**

Amb la vostra aportació ens ajudeu a què el projecte pugui continuar, per a donar servei a tots els qui ara ho necessitem i a aquells pares i mares que es veuran en la mateixa situació els propers anys.

Us animem a donar suport a aquest projecte portant als vostres xiquets a la ludoteca, on aprendran, se socialitzaran i jugaran amb altres que en el futur seran companys d'escola.

Ens agradaria que l'escolarització de menors de 3 anys fóra pública i gratuïta, la conciliació de la vida laboral i familiar, i la recuperació dels àmbits rurals passa per què es fomenten iniciatives com la nostra per part del municipi. Si això no ocorre, ens hem de

movre per a aconseguir un objectiu molt clar: millorar la qualitat de vida de tots els que decidim viure al nostre poble.

Encara que amb retràs, aprofitem la ocasió que ens brinda el BIM per a desitjar-los un bon any 2008, animant-los a ser partícips d'aquesta iniciativa social.

ACTIVITATS ESCOLARS

Des de l'escola, els volem fer saber de les últimes activitats realitzades pels nostres alumnes, a banda de l'aprenentatge educatiu que de moment es porta a terme, dia a dia, mes a mes i any rere any.

Aquest any en la festa de Nadal, l'obreta ha estat molt distreta, per la seua varietat de temes, nadales, teatre, dances i suposem que els familiars s'ho han passat molt bé. De vegades som els mateixos mestres, els que ens sorprenem d'algunes facultats dels alumnes que tal volta desconexíem, sobre tot en l'aspecte interpretatiu. Aquell dia es van representar peces de teatre sobre l'incendi que va afectar al nostre terme, d'una manera seriosa i al mateix temps irònica, també es va tocar el tema de la solidaritat, i com no la joia i felicitat de la infantesa, que mai s'hauria de perdre.

Dies més tard l'escola va realitzar, el prim de Sant Antoni i després les curses en el pati, on solen participar tots els alumnes i s'ho passen molt bé. A més a més els serveix d'escalfament per a les curses de veritat que se celebren en el poble dies més tard.

En el dia de la Pau, vam sortir al pati a cantar una cançó nova, que tots havien assajat i memoritzat, ens vam agafar de les mans fent un rotlle i vam ser més amics que mai. També cal destacar el mural amb els coloms de la Pau, que va dibuixar el nostre company Alejandro i que tots els alumnes s'encarregaren de pintar. Allí està per vore i que dure, sobretot en els nostres cors.

Per últim, també vam celebrar Carnestoltes; tots els alumnes de l'escola, anaven disfressats de colors, cada curs d'un color, vàrem donar una volta pel poble, cantarem alguna cançó, ballarem i, sorpresa, en arribar a l'escola, l'AMPA ens havia preparat una xocolatada impressionant de la que van gaudir tots els alumnes, era un goig vore com es xuclaven els dits els més menuts, i també alguns dels més grans. Va estar molt bé.

NO CAURE EN L'OBLIT

A la pàgina quatre del BIM època V número 2 de Maig del 2005, i firmat per José Barbera Centelles, a l'espai d'opinió lliure i amb el títol de "OLVIDOS" deia, i amb tota raó, que hi ha moltes coses en tots els aspectes que s'han fet o s'han deixat de fer i dels que les han fetes.

Assenyala les dificultats i les esperances que això comporta, tant mateix com els que s'han dedicat a la investigació i que són oblidats.

Reclama José Barbera Centelles que no oblidem a les persones que han investigat en les costums, la història o tot allò que tingui relació amb el poble d'Atzeneta.

1ª NOTICIA:

MANEL ESTELLER. Manel no es nat al poble d'Atzeneta, va néixer a Sant Boi de Llobregat fa 40 anys.

El seu pare Manolo Esteller Agustina (panxa) sí que és nadiu del poble, concretament de la placeta de

la Divina Pastora.

Manel Esteller és metge, un prestigiós investigador oncològic. El seu camp d'investigació és la EPIGENÈTICA i BIOLOGIA DEL CÀNCER. Investiga el "perquè una cèl•lula sana es transforma en una cèl•lula tumoral" la investigació és per descobrir aquests canvis per aplicar-los als pacients per poder desenvolupar "Quimioteràpies altament selectives".

Durant cinc anys va ser investigador a l'hospital JOHNS HOPKING de Baltimore, als Estats Units. Al tornar d'Amèrica va ser nomenat Director del "Laboratorio de Epigenética del Centro Nacional de Investigaciones, el (CNIO), a Madrid, on ha estat set anys.

Actualment ha tornat a Catalunya on dirigirà el nou programa de recerca d'epigenètica del càncer a l'Institut Català d'Oncologia (ICO) a l'Institut d'investigacions Biomèdiques de Bellvitge. En poques pa-

raules, a la vora de casa.

El diari AVUI el tracta com a investigador d'elit, i certament ho és, en un camp d' investigació com és el càncer on sembla que no s'avança però que homes com Manel Esteller han posat tots els seus sentits en buscar remei a una malaltia que ens té a tots atemorits.

A Manel segurament l' heu vist córrer pels carrers d' Atzeneta a l'època de vacances.

2ªNOTÍCIA

Aquesta no sé pas si veritablement és una notícia, per a mi sí i a més a més una gran sorpresa, m'explicaré.

Un dia a la TV, van fer un programa sobre el camp de concentració de GUSEN/MATHAUSEN a Alemanya, vaig quedar enganxat per les explicacions i fortament impressionat per les tortures que aplicaven en aquet camp d' extermini. Buscant més informació a Internet la sorpresa va saltar al llegir en una de les llistes de persones de la pro-

víncia de Castelló que havien mort allà, el nom d' Atzeneta del Maestrat i el d'una persona del nostre poble que era entre elles.

Es tracta de José Bellés Escrig, nat a Atzeneta el 17 de Gener de 1917 i mort a HARTHEIM el 30 de Setembre de 1941.

Al camp de concentració va treballar a l' escala de pedra , la de la famosa pedrera, on van morir molts i molts espanyols, pocs es van salvar, de 7200 espanyols només van quedar en vida 2200, és dir que a cinc mil els van fer deixar la pell allà.

Al nostre José no sé si mal ferit, malalt o bé per ser massa fort i jove va ser transportat amb l' autobús gris de luxe al Castell d' Hartheim, ningú, ni un, dels que van entrar allí va eixir amb vida, al Castell d' HARTHEIM els metges del règim de Hitler injectaven malalties als presoners i feien proves amb ells, els tenien de conillets d'índies.

No sé com va anar a parar allà, suposo que amb la desfeta de l'exèrcit

republicà a la guerra civil d' Espanya. No ho sé.

Les dades estan tretes d'Internet.

3ª NOTÍCIA

JAUME I EL CONQUERIDOR".

Aquest any 2008 és el 800 aniversari del naixement de Jaume I.

Nat a Montpeller el 2 de febrer de 1208 i mort a València el 27 de juliol del 1276.

Rei d' Aragó, València, Mallorca, Comte de Barcelona, Senyor de Montpeller i d' altres feus d'Occitània.

No entraré a fer valoracions de cap mena sobre aquet Rei nostre.

Ja prou tothom vol fer anar l' aigua al seu molí ideològic.

Només recordar que aquest any és el seu vuit-centé aniversari.

Javier MirallesPorcar.

EL GEGANT DORMIT

El gegant s'ha despertat,
espantat al sentir crits i laments.
i ha vist com al seu costat,
el foc tot ho ha cremat.

Els arbres, els matolls, els animals;
tot és devorat per la voracitat del foc.
Ell vol evitar-ho, però...
com ho pot fer?

No es pot moure,
i veu impotent
com tots els seus amics
se'n van per a sempre.

El gegant molt amoïnat
torna a tancar els ulls,
i dos grosses llàgrimes
roden per les muntanyes arrasades pel foc.

Adonant-se que les seues llàgrimes
no hi ha res que ja puguen regar,
el gegant es torna a dormir,
molt apenat amb els ulls tancats.

Francisco Usó

El passat 5 d'abril va tindre lloc la VIII edició de la Pujada a la Nevera. La prova, que ha esdevingut ja tot un referent provincial en l'esport de muntanya, va comptar amb la participació de prop de 500 corredors. El guanyador va ser el nostre atleta local, Javier Medall, convertint-se així en el primer atzenetí en vèncer en aquesta cursa.

Cal destacar a més la magnífica organització de la jornada duta a terme pels membres de Club de Muntanya At-zenet del nostre poble.

CLASSIFICACIÓ ATLETES LOCALS (100 PRIMERS) TEMPS

1- JAVIER MEDALL	1 H 58 MIN
7- VICENT PERIS	2 H 09
54- CRISTIAN ALBADO	2 H 30
83- JOSÉ MIGUEL VIDAL	2 H 38
99- MARCOS VENTURA	2 H 39

CLASSIFICACIÓ ATLETES FEMENINES LOCALS

203- EVA BELLÉS	3 H 01 MIN
210- BELÉN AGUT	3 H 03
219- FRANCISCA SAURA	3 H 04

Galeria de fotos

Fernando Centelles

Fernando Centelles

Mireia Roures

Mireia Roures

